

къде на бедрото ще стигне пуснатата ржка, достатъчно е отъ половината бой да извадимъ половината ширина на плещитѣ т.е. една дължина на главата и останалото нанесемъ отъ рамото надолу т.е. три глави.

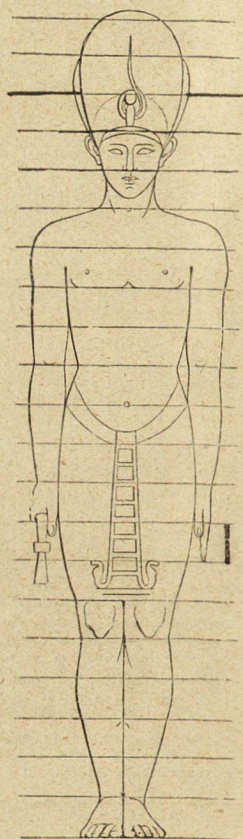
Лакета винаги е на същата височина със талята, а колѣното се намира точно на една педа подъ точката, до която ржката стига на бедрото. Педата пъкъ е равна на лицевата частъ на главата, както и на дължината на китката отъ кокалчето до края на срѣдния прѣстъ. Ходилото е равно на главата.

Лицевата частъ е $\frac{3}{4}$ отъ цѣлата глава, която никога не е валчеста като топка, а всѣкога овална. Ако радѣлимъ дължината на главата на 4 части, най-горната частъ остава за косата, втората за челото, третата за носа и четвъртата за отъ носа до края на брадата. Въ рамкитѣ на тѣзи пропорции гърцитѣ създали своитѣ идеално красиви богини копирани отъ живи тѣла.

Разбира се, че на живото тѣло въ нѣкои части може да има малко отклонение отъ общото правило, ала ние всѣкога за образецъ вземаме идеалното и се стараемъ да се нагодимъ по него.

По горе даденитѣ пропорции, ние можемъ да си скицираме тѣло (схема), на което да нагодимъ известно облѣкло отъ коя да е епоха, тъй като облѣклото се мѣни, но онова което е създала природата — въ случая тѣлото — си остава вѣчно едно и сѣщо.

Затова, именно, онова облѣкло, което е могло да се нагоди споредъ пропорциитѣ на тѣлото, сѣщо така си е гарантирало животъ за вѣкове. Такова облѣкло винаги поставя тѣлото и материята въ хармонична връзка, като подчертава красотата и на дветѣ. Ето защо, линиитѣ на кройкитѣ не могатъ да бждатъ произволни, но логично обмислени, споредъ нуждитѣ на движението и естетическитѣ разбирания. Всичко излишно и натрупано е резултатъ отъ липса на разбиране, естетическо чувство и култура.

Фиг. 156.

Пропорции на човѣшкото тѣло споредъ египтянитѣ.